

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę równości ustanowioną w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 15 i 16 tej karty oraz z art. 34-36, 56 i 57 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu takiemu jak znajdujące się w art. 8, 9, 16 i 17 ustawy z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie godzin otwarcia w handlu, rzemiośle i usługach, ponieważ zawarte w nim zobowiązanie do przestrzegania jednego wolnego dnia w tygodniu:

- (i) nie ma zastosowania do przedsiębiorców mających siedzibę na dworcach kolejowych lub w jednostkach oddziałów spółek transportu publicznego, do sprzedaży na lotniskach i w strefach portowych służących międzynarodowym przewozom podróży, do sprzedaży na stacjach paliw lub w jednostkach oddziałów znajdujących się na obszarze autostrad, a także do przedsiębiorców mających siedzibę w innych miejscach,
- (ii) nie ma zastosowania do przedsiębiorców sprzedających wyroby takie jak gazety, czasopisma, wyroby tytoniowe i artykuły dla palaczy, karty telefoniczne i produkty loterii krajowej, nośniki utworów audiowizualnych i gry wideo, lody, a także do przedsiębiorców oferujących inne wyroby,
- (iii) ma zastosowanie wyłącznie w handlu detalicznym, czyli do przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą na rzecz konsumentów, lecz nie ma zastosowania do innych przedsiębiorców,
- (iv) oznacza, przynajmniej dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem fizycznego punktu sprzedaży i mających bezpośredni kontakt z konsumentem, wyraźne surowsze ograniczenie niż dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem sklepu internetowego lub ewentualnie za pomocą innych form sprzedaży na odległość?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Georgetown University przeciwko Octrooicentrum Nederland, działającemu pod firmą NL Octrooicentrum

(Sprawa C-484/12)

(2013/C 26/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georgetown University

Strona pozwana: Octrooicentrum Nederland, działające pod firmą NL Octrooicentrum

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, a w szczególności jego art. 3 lit. c), stoi na przeszkodzie temu, by w sytuacji gdy ważny patent podstawowy chroni wiele produktów, uprawnionemu z tego patentu podstawowego zostało wydane świadectwo dla każdego z chronionych produktów?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Jak należy interpretować art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009 w sytuacji, w której ważny patent podstawowy chroni więcej produktów i w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) nie były wprowadzane jeszcze wydane świadectwa dla innych produktów (B, C) chronionych tym samym patentem podstawowym, ale świadectwa zostały wydane dla tych produktów (B, C), zanim została przyjęta decyzja w przedmiocie wniosku o wydanie świadectwa dla pierwszego z wymienionych produktów (A)?
- 3) Czy dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy wniosek o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) został złożony w tym samym dniu co wnioski dotyczące innych chronionych tym samym patentem podstawowym produktów (B, C)?
- 4) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Czy można wydać świadectwo dla produktu chronionego ważnym patentem podstawowym, jeżeli już wcześniej wydano świadectwo dla innego produktu chronionego tym samym patentem podstawowym, ale wnioskodawca zrzeka się tego ostatniego świadectwa w celu uzyskania nowego świadectwa na podstawie tego samego patentu podstawowego?
- 5) Jeżeli dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy zrzeczenie się działa z mocą wsteczną: Czy kwestię retroaktywności zrzeczenia się reguluje art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 czy prawo krajowe? Jeżeli kwestia retroaktywności zrzeczenia się regulowana jest art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009: Czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zrzeczenie się działa z mocą wsteczną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-485/12)

(2013/C 26/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven